L. gr.
o.
36

L. gr.

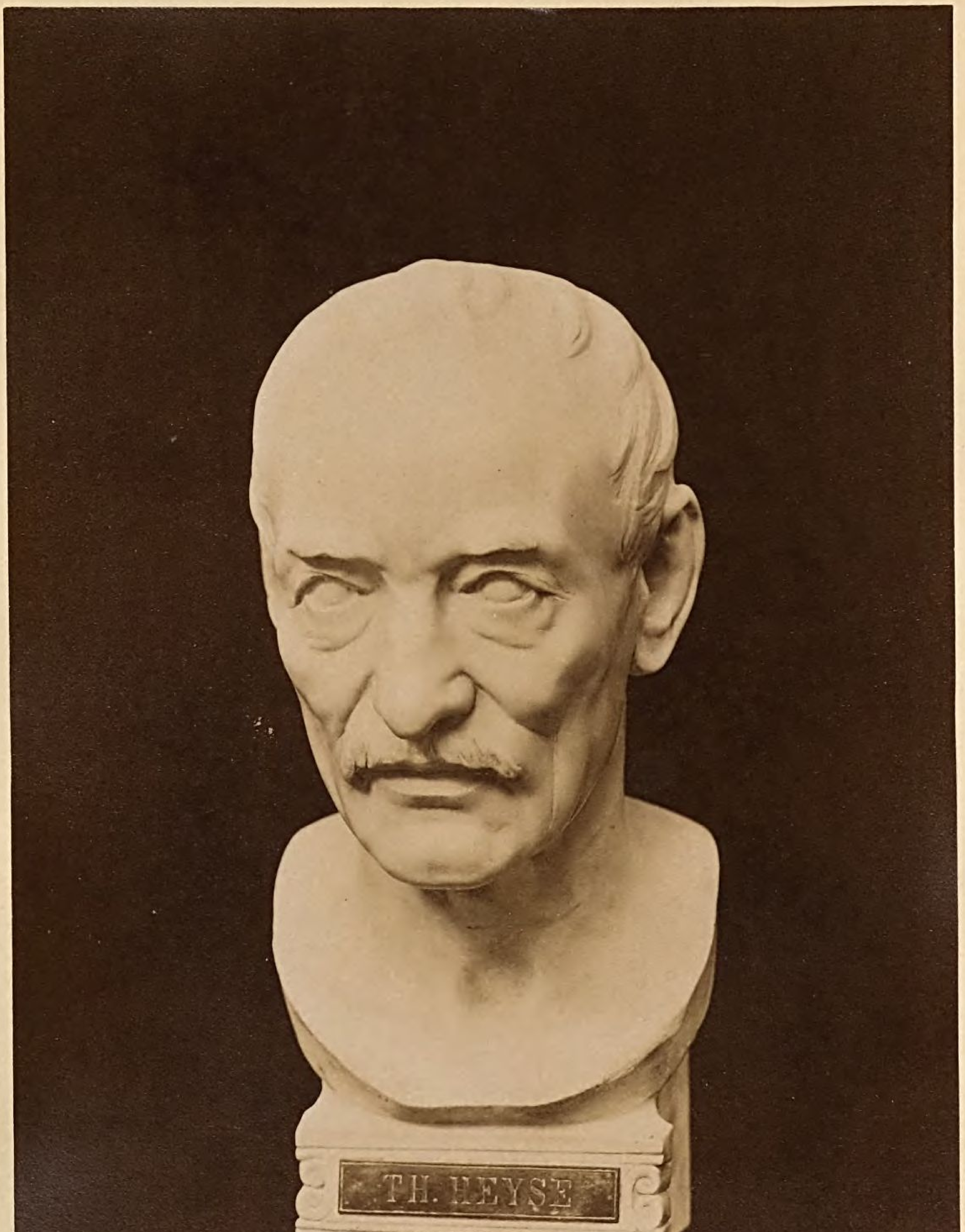
TH. HEYSE

DIE ORESTIE

DES

AESCHYLUS

HERAUSGEGEBEN

VON

THEODOR HEYSE.

HALLE a. d. S.

1884.

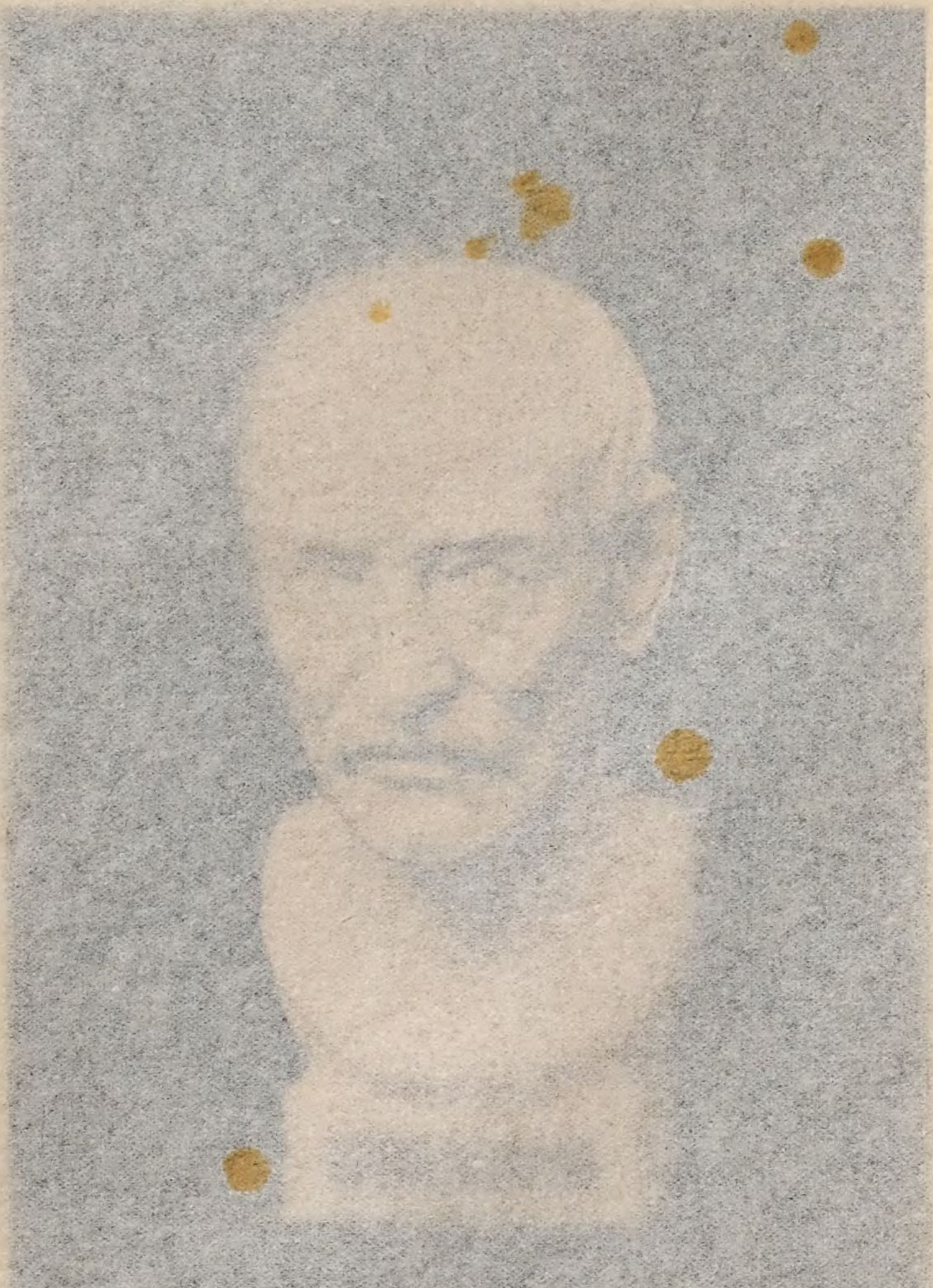

DIE ORESTIE

DES

AESCHYLUS

HERAUSGEGEBEN

VON

THEODOR HEYSE.

HALLE A. D. S.
1884.

BIBLIOTHECA
CIVITATIS
BABENBERGENSIS.

Als Theodor Heyse vor jetzt dreissig Jahren seine Ausgabe und Nachbildung des Buches der Lieder von Catull zu veröffentlichen im Begriffe stand, schrieb er seinem Neffen Paul: „Hat das Büchlein einen Genius, so wird es leben; ist es seelenlos und fehlt ihm jener Schutzgeist, so belügt es sich, aber nicht die Zeit. Das meinige, will ich frei heraus gestehen, hat eigentlich niemals an Zeit und Publicum gedacht; es entstand um seinetwillen, still und langsam wie eine Pflanze aufwächst, und war am Ende ganz zufrieden, dass es da war. Es konnte schon vor Jahren erscheinen, und hätte, wenn es nach mir ging, erst nach meinem Tode die Welt gesehen."

Mit ähnlichen Betrachtungen hätte der Freund auch diese Ausgabe der Orestie des Aeschylus einleiten können, wenn er es nicht vorgezogen haben würde, gar keine Vorrede zu ihr zu schreiben. Jetzt, nachdem der Theuere am 10. Februar d. J. dahin gegangen ist, unde negant redire quemquam, und es ihm dieses Mal nachgegangen ist, dass sein Aeschylus erst nach seinem Tode die Welt sieht, habe ich nur einige Worte hierher zu setzen, welche nichts Anderes besagen sollen, als dass ich an diesem Büchlein den Willen seines Erblassers genau und treu ausgeführt habe.

Als ich mich im Frühjahre 1881 von dem Freunde verabschiedete und unser Gespräch den wahrscheinlichen Fall ins Auge fasste, dass wir uns wohl zum letzten Male gesehen haben möchten, begann Heyse über das Geschick seines literarischen Nachlasses zu reden. Da versprach ich ihm dafür zu sorgen, dass seine Vorarbeiten zu einer Ausgabe der Werke des Clemens Alexandrinus bei mir eine sichere Stätte finden sollten, und was seine Aeschylusarbeiten betreffe, die ihm vor Allem am Herzen lagen, so würde ich eventuell genau mit ihnen nach seiner letztwilligen Verfügung verfahren. Es müssen meine Worte einen bleibenden Eindruck bei dem Freunde zurückgelassen haben. Denn nach seinem Tode wurden mir die Studien zu Clemens Alexandrinus und der vollständig constituirte Text der Orestie von treuer Hand zugesendet.

Die Verarbeitung jener Studien zu einer Ausgabe der Werke des Clemens haben Ed. Hiller und K. J. Neumann übernommen, welche für die Bibliotheca Teubneriana eine neue Edition des Kirchenvaters liefern werden. Die Ausgabe der Orestie lege ich hiermit den Freunden Heyses vor. Ihr Text ist die Frucht von Arbeiten, welche

ein Menschenalter hindurch das Leben Heyses begleitet, erfrischt und erbaut haben. Ausgehend von einer sorgfältigen Collation der Aeschylushandschriften der Laurentiana hat Heyse in fünf aufeinander folgenden Bearbeitungen des Textes, welche mir sämmtlich vorliegen und denen zahlreiche Bemerkungen beigefügt sind, die die Textesänderungen wenigstens theilweise motiviren, sich in Jahrzehnte langer anstrengender Arbeit nicht genug gethan, um seine Recension für abgeschlossen erklären zu können, bis dass er dann am 9. Mai 1883 in sein Tagebuch schrieb: „Die Reinschrift des restaurirten Textes der drei Aeschylustragoedien vollendet. . . . Gott sei gepriesen, der mich dies nächste Ziel erreichen liess."

Alle diese Arbeiten Heyses sind jetzt der hiesigen Universitätsbibliothek einverleibt worden.

Es kommt mir nicht zu, über den Werth dieses „restaurirten" Textes zu urtheilen. Mir genügte es zu wissen, dass der verstorbene Freund grossen Werth auf diese Arbeit seines Lebens legte und durch sie hoffte, nicht nur um den grössten Dichter des Alterthums sich ein bleibendes Verdienst erworben, sondern auch für seinen eigenen Nachruhm als Philologen gesorgt zu haben, um in Uebereinstimmung mit anderen Freunden und Freundinnen desselben die Herausgabe dieses literarischen Denkmals im Geiste des Verstorbenen sofort ins Werk zu setzen. Um es gegen die Angriffe der Trivialität zu schützen, ist es nicht dem Buchhandel übergeben worden, sondern tritt nur als Privatdruck an die Oeffentlichkeit.

Möge es in dieser Form den zahlreichen Freunden Theodor Heyses auch zu einem werthen Erinnerungszeichen an den theueren Verstorbenen werden und ein guter Genius darüber wachen!

Wenn Einzelne von denen, welchen dieses Büchlein zukommt, weil Heyse sie wissenschaftlich hochschätzte, von dem Leben und Wesen unseres Freundes Genaueres zu erfahren wünschen, so möchte ich diese auf den Nekrolog verweisen, welchen A. Herzog in Nr. 63 der „Allgemeinen Zeitung" vom 3. März 1884 gegeben hat, oder sie auf den Nachruf aufmerksam machen, den Karl Hillebrand in Nr. 12 der „Gegenwart" vom 22. März 1884 seinem Freunde gewidmet hat.

Halle. *Otto Hartwig.*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγης Ἀτρειδῶν ἀνέκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀθρῶ, 'πόταν φθίνωσιν, ἀντολὰς μένων.
καὶ γὰρ φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδ' ἑκὰς κέαρ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίδων κρατεῖ.
ἐκ τῶν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἐγὼ
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἔτλην· φόβος γὰρ ἀντίπνους παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω, τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπολουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ἰοῦ, ἰοῦ.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν

πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δέμας
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα φήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμῳ
δικάσοντες μέγ' ἀάσαντι δίκας
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρείδαιν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὴν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων
ἐπάνω λεχέων στροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
ὑπάτων ἀΐων δέ τις ἢ 'πόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς
οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν

τῶν δεμεκοίτων ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
[γόνατος κονίαισιν ἐρειπομένου]
διακναιομένοις τῶν προτελείων
καμάτῳ θήσων Δαναοῖσιν,
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκαίων οὔθ' ὑπολείβων
ἀπύροις ἱεροῖς οὔτις Κηρῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
σκήπτροις ἰσόπαιδα νέμοντες.
ὅ τε γὰρ νεαροῦ μυελὸς πτερνῶν
ἐντὸς ἀνάστων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χωρεῖν·
τόθι περ γῆρας δ' ὀκλαδὸν ἤδη
κατέκαμψ' ἀμενῆ, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω θύγατερ, τί νέον;
τί χρέος, βασίλεια Κλυταιμνήστρα;
τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκνεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' ἀκραίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης

λαμπὰς ἀνίσχει φαρμασσομένη
χρίματος ἁγνοῦ
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξαις ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν τότε μὲν κακόφρων πελάθει,
τότε δ' ἐκ θυσιῶν, ἃς ἀναφαίνεις,
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης.

κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον τέρας αἴσιον ἀνδρῶν στρ.
ἐκλεκτῶν (ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεῦσαι
πείθει μολπὰν ἀντ' ἀλκᾶς σύμφυτος αἰών,)
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονε ταγῷ,
πέμπει σὺν δορὶ κηρεσιπράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλῆς βασιλεῦσι νεῶν,
ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι ταχίναν ἐρικύμονα φέρματι, γέννας
βλαβέντα λοισθίῳ δρόμῳ.
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις, ἰδὼν διοσήματι πιστοὺς ἀντ.
Ἀτρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομποὺς ταρχᾶς. οὕτω δ' οὖν εἶπε τεράζων·
"χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
σκήνη 'ντοσθε τὰ δημιοπληθέα
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
οἵω δ', ἥν τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ,

προτυπεῖν στόμιον μέγα Τροίας
στραγευθέν. οἴκτῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν,
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.'
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
,,τόσον περ εὔφρων οὖσα, Λατῴα κόρα, ἐπῳδ.
δρόσοις ἀέλπτως μάλ' ἑλώρων ὄντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι,
τερπνὰ Δί' αὐτὴ δ' αἴτει ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα θέντα.
ἰήϊον δὲ δὴ καλῶ Παιᾶν' ἅμα,
μή τινας ἀντιπνοὰς Δαναοῖς ἐχενηΐδας ὄρσης,
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν θ', ἵνα δαίμων
νείκεα τεκτήνῃ, τεκοδαίτου σύμφυτος οὔδει.
ὠλισθηκότα γὰρ μίμνει φοβερὰ παλίνορτον
οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκόποινος."
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις.
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, στρ. α΄.
εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ,
ταῦτά νυν πρόσημ' ἔποι.
οὐκ ἔχω προεικάσαι,
πάντ' ἔπη σταθμώμενος·
πλὴν, Διὸς εἰ τόδε δεῖμα, ματᾶν ἀπὸ φροντίδος
ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἀντ. α΄.
ἦν μέγας, παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδ' ἂν ἀρκέσαι κρινῶν·

ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις διαθεὶς προφρόνως, ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. β'.
σαντα, τὸν πάθη μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
σχάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ καρδία
μνησιπήμων πόνον, καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν·
δαιμόνων δ' ἔτ' οὐ βάρος, βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
κτάς ποθ' ἡγεμὼν δ' ὁ πρέ- ἀντ. β'.
σβυς νέαν ἀχαΐναν,
μάντιν οὔτι βᾶ ψέγων,
ἐμπαίοις τύχαις συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
χθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·
πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
κρότῳ σάλου
νεῶν καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι,
τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἄργους.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ-
τροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.

"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον πράξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισι
λυθροῖς πατρῴους χέρας πρὸ βωμοῦ.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόναυς γένωμαι,
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως· ἀπιθεῖν
οὖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη."
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ'.
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθ' ἓν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι
θυγατρὸς, γυναικοποίνῳ πολέμῳ τ' ἀρωγὰν
καὶ προπορεῖα ναῶν.
λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,
στόματός τε καλλιπνοῦ πρὸς φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις
βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
πρόχου δ' ἄφυσμ' ἐς πέδον χεόντων
ἔβαλλ' ἑκὰς στόλον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,

πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν, ἁγνᾷ θ' ἄτ' αὐλῳδὸς αὐδᾷ
πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
παιᾶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ε'.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖσι μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δ',
ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις. πρόχαιρε τῷ,
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορτον ἄνταις.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρακτ'
ἴσῳ σθένει τ' ἐπάρχοι τόδ' Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ὄρνις ἄπτερος;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο 300
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων. 301
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε φωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἐκδοχὴν
προύβη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπῷ.
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέ πω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος, 302
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυν' ἐφεξῆς τοὺς ἐκεῖθεν, οἵπερ οὐκ
ἐῶσι θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρὸς,
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα. καὶ Σαρωνικοῦ

πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν δρόμῳ
χρεών, προσαιθρίζουσι πόμπιμον φλόγα 307b
φλέουσαν, ἥτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλου παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγεις, πάλιν.

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν δ' ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' εἰ 'γχέαις ταὐτῷ κύτει,
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσὲν ῥέποι.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυτάλμιοι
παίδων γέροντες οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ἂν ἔχῃ πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὐδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,

οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἂν εἰς πρόσπαια μήτιχον κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γ' ἂν ἄθλων τῆδ' ὄνησιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν αὖ παρασκευάζομαι.
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτ' ἐναγῆ,
μήτ' αὖ καθαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείναντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπεραίρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν στρ. α'.
πάρεστιν "τόξον ἐξικνεῖται."
ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν.
οὐκ ἔφα τις θεοὺς ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσων ἄθικτ' ἂν θράσει

πατρῷθ᾽· ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ᾽ ἐκ τέλους
ἀνόλβου τῶν Ἄρη
πνεόντων μεῖζον᾽ ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων θ᾽ ὑπέρφευ,
πέρας τὸ βέλτιστον ἔσθλων ἀπή-
μαντον ὄντ᾽ ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.
βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα πειθὼ ἀντ. α΄.
πρόβουλος παῖδ᾽ ἐφ᾽ ἕρκος ἄτας·
ἄκος δὲ πᾶν μάταιον.
οὐκ ἐκρύφθη, πρέπει δ᾽ αἰνολαμπὲς σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ᾽ ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν,
τῶν δ᾽ ἐπιστραφέντων
φῶρα δίκα καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.
λιποῦσα δ᾽ ἀστοῖσιν ἀσπίστορος στρ. β΄.
κλόνου λοχισμούς τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ᾽ ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,
βεβάκει ῥίμφα διὰ πυλᾶν
ἄτλατα τλᾶσα· πολλὰ δ᾽ ἔστενον

τάδ' ἐννέποντες δόμων τρυφηταί.
ἰὼ ἰὼ δῶμα καὶ προνώπια,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι σῖγ' ἀσατὸν ὡς, ἀλοιδόρως
ἀλγοῦντ' ἀφήμενόν τ' ἰδεῖν.
πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
εὐμόλπων δὲ κελώρων
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
ὀνειρόφαντοι δὲ πένθει μόνου *ἀντ. β'.*
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις ᾧ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθῳ.
τὰ μὲν κατ' οἶκον σαφηνίσας ἄχη,
τὰ δ' ἐς τὸ κοινὸν παρεκβάτως ἐρῶ.
τὸ πᾶν ἀπ' αἴας Ἑλλάδος συνορμένοις
πένθει θολωσικαρδίῳ
δόμος πυκαστὸς πρέπει,
πόλλ' ἄγαν θ' ἱζάνει πρὸς ἧπαρ.
οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.
ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων *στρ. γ'.*
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βραχὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.

στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς ἄλλως πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διαὶ γυναικός.
τάδε σῖγά τις βαΰζει,
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορτοι κατέχουσιν. ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
δημόκραντον δ' Ἄρης τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μοι
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχῆ τριβᾷ βίου
τητῶσ' ἀμαυρόν· ἐν δ' ἀΐστοις
τελέθοντος οὔτις ἀλκά.
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄγκοις
Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίσαιμι. —

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδὸς κομματική. α'.
πόλιν διήκει θοὰ πρὸς Ἰλίου
βάξις. εἰ δ' ἐτήτυμος, —
τίς οἶδεν, εἴ τι θεῖόν ἐστιν ἢ ψύθος; β'.

τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος, β'.
φλογὸς παραγγέλμασιν α'.
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
γυναῖκας αἶψα κενόφρονας γ'.
γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει κατευδοκεῖν,
πρὸ τοῦ φανέντος ὡς χάριν ξυναινέσαι. β'.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται β'.
ταχύπορος, ἀλλὰ ταχύμορον γ'.
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

ΚΛ. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· (μαρτυρεῖ δέ μοι βάσιν
τηλοῦ ξύνορτος διψία κόνις στρατοῦ·)
ὁ δ' οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρὸς,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
ΧΟ. ὅστις γ' ἂν ἄλλως τῇδ' ἐπεύχηται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονὸς,
δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·

ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρω τε τὸν πέμψαντά μ' εὐμενεῖς πάλιν
στρατόν τε δέχθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσιν οἵκαδ' ὄμμασιν
δέξασθε νοστοῦνθ' ἵλεῳ πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμα νῦν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τοῖσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν σοί γ' ὡς στρατῷ;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. τευκτὰ δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ Δυσαυλίδος
σπαργὴν θαλάσσης, ἄπορον ὁρμούντων πόνον,
σπαρνὰς παρέξεις καὶ κακοβρώτους, τί δ' οὐ;
στένοντες ἂν λάχοιτε πήματος μέρος.
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ —, καὶ προσῆν πλέον στύγος.
εὐναὶ ταθεῖσιν δάϊα προτετεύχεσαν.
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὶ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέν τ' ἔτ' ἔντερ' ἔντριχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών· —
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὴ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μή ποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
(τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα κἄλγους χρὴ τυχεῖν παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφορὰς καταξιῶ.)
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τάδ' εἰκὸς ἦν ῥίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένῳ·
"Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρ' ἄγουσι, τοῖς καθ' Ἑλλάδα

δόμοισι πασσαλευτὰ, Παναχαιῶν γάνος."
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ νοῦς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δ' ἐπολολύζειν ἐμέ.
ΚΛ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις,
θυηφάγον κοινοῦντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀμεῖψαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλᾶν φάβες.

ΚΗ. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
ΧΟ. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσι θ' ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπὲ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον τρέφος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πρότερος ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα δαιμόνων κότῳ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε ναυτικῷ στρατῷ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χάρις ἀτιμᾶται θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δ' ὑπ' ὀλοῶν ἐξαγνισθέντας πόνων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον

ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ φῆς κακοῖσι συμμῖξαι, θέλων
χειμῶν' ἀκούειν, οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
* * * * * *
* * * * * *
ἐν νυκτί· δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλαις ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ', ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἄνορμον κύματος ζάλην ἔχειν,
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος
στρατοῦ καμόντος καὶ κατεσποδημένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἴ γ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
σωθέντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,

ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαξεν ὧδ' στρ. α'.
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως
μῆτις, ἥστινός γ' ὁρῶ-
μεν προνοίαισι τῷ πεπρωμένῳ
γλῶσσαν ἐντυχεῖν ὁμὰν,
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'
Ἑλέναν; ἐπείπερ ὄντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις ἐκ τῶν ἁβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε,
Ζεφύρου τινακτὸς αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον
κέλσαν τὼς Σιμόεντος ἀ-
κτὰς ἐπ' ἄφιξιν ἰλλοῦ
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. α'.
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆτις ἤλασεν, τραπέ-
ζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πραξομένα, τὸ νυμφότιμον
μέλος οὐ φθατῶσ' ἱέντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπε γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνος μέγα που στένει κικλήσκου-
σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον
παμπορθήτορ', ἐρῆμος εὖτ'
ἀμφ' αἰῶνα πολιτᾶν
μέλεον ᾆσμ' ἀνακλάζει.
ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἶ- στρ. β'.

νιν δόμοις ἀγάλακτον οὕ-
τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί-
νοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦ- ἀντ. β'.
θος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφᾶς παραμείβων,
μηλοφόνοισι διαίταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν,
αἵματι δ' οἶκον ἔφυρσεν,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολυκτόνον·
μοίρᾳ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.
παρ' αὖ τάδ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν λέγοιμ' ἂν στρ. γ'.
φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖον δίαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος,
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμους πικροτελεύτους,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.
παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται,
ἀντ. γ'.
μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνῄσκειν,

ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί· τὸ γὰρ δυσσεβὲς ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ·
οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.
φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νέαν, στρ. δ΄.
ζῶσαν ἐν κακοῖς βροτῶν,
τότ' ἢ τότ' αὖθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,
σπορᾷ φύουσαν κότου
τὸ τῶνδ' ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον θράσος,
μέλαιναν μελάθροισιν ἄταν,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.
Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν, ἀντ. δ΄.
νοῦν δ' ἐναίσιμον τίει·
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις ὄμμασιν
λιποῦσ', ὅσαπερ ἀσεβέα, δύναμιν οὐ σέβει
ζάπλουτον παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίξω,
μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος φιλαληθῆ;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εὖνοι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς

αὖθις χαίροντι βιαζόμενοί τ'
  ἀγέλαστα πρόσωπα γελάσσαι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρον', ὅτ' ἐξ ἀγενείας
  ὑδαρεῖ σαίνει φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
  Ἑλένης ἕνεκ', οὐκ ἐπικεύσω,
κάρτ' ἄτοπός θ' ὡς ἦσθα γεγραμμένος,
οὔτ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
δραπέτιδος δὴ θάρσος ἑκούσιον
  ἀνδρὶ συνέξοντι κομίζων·
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
χάριν εἴση συμπράξασι φίλοις,
  εὔφρων πόνον εὖ τελέσασιν.
γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
  πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
θέμις προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκης γὰρ οὕνεκ' ἐκπάγλως θεοὶ
κοτοῦντες ἀνδροθνῆτος Ἰλίῳ φθορᾶς
εἰς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσήει χηρὸς οὐ πληρουμένῳ.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· δυσθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ χἀρπαγὰς ὑπερκόπως
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,

ἵππος, νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως,
πήδημ᾽ ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ Πέργαμ᾽, ὠμηστὴς λέων,
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ᾽ ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων
ἄλφημα ταὐτὸ καὶ συνήγορόν μ᾽ ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ᾽ ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσου,
τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ᾽ ἄν, (εὖ γὰρ ἐξέπεισέ με
ὁμιλίας κάτοπτρον,) εἰδώλων σκιὰς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ᾽ Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ᾽ οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ᾽ ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες, ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ μελητέον.
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ᾽ ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ᾽ ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ᾽ ἐπείπερ ἕσπετ᾽, ἔμπεδος μένοι.

ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ᾽ ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα

μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν,
πολλῆς κατοῦσαν ἡδονῆς παλιγκότως,
καὶ τὸν μὲν ἥκειν τῶν ἐπὶ στρατῷ κακὸν
πεπυσμένον τι, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο, πῆματ' αὔξοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρητ' ἂν δικτύου πλέον λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἀνυσθεὶς, τὴν καθ' ἓν γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἀνάπτης ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄζοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσης τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥς γε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι καίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν

λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνειδότος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσα πενθητῷ φρενὶ,
τερπνῶς δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγοῦσ' ἅπαν,
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε — πῶς; σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖσιν ἅρμενα.
ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὲν γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἅβρυνε, μὴ δὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοὶ,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.

χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ ποικιλμάτων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα σῶς, πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δύσσους ἂν ὀρρωδεῖν τάδε.
ΑΓ. εἴπερ τις αἰδώς γ', εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἥνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις κάρβανος ἂν βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέν τοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔ τοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. εἰκῇ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις.
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μὲν σοῦ· πάρες δ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος πρὸ δοῦλος, ἔμβασιν ποδός.
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς δωματοφθορεῖν ποσὶν
στείβοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μεθοῦ τοι· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σου κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, (τίς δέ νιν κατασβέσει;)
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον

κηκῖδα παγκάρπιστον εἱμάτων βαφαῖς.
οἶκος δ᾽ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχης· πένεσθαι δ᾽ οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ᾽ εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δοῦναί τι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ᾽ ἐς κόμας,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειριοκτύποις.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι θησαυρίζομεν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ᾽ ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ᾽ ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ᾽ ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟ. τίπτε μοι τόδ᾽ ἐμπέδως στρ. α᾽.
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ τ᾽ ἀκέλευστον ἄμισθον ἀοιδάν,
οὐδ᾽ ἀποπτύσας δίκαν
δυσκρίτων σφ᾽ ὀνειράτων
θάρσος εὐπιθὲς ἵζω
φρενὸς φίλον θρόνον; — πρόμου δ᾽ ἐπεὶ
προυμήνυσεν ξυνέμπορον
φάσματ᾽ ἄταν, ᾇ παρεκ-
βὰς ἐνεῖθ᾽, ὅτ᾽ Ἰλιόνδ᾽
ὦρτο ναυβάτας στρατός,
πεύθομαι δ᾽ ἀπ᾽ ὀμμάτων
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ᾽ ἄνευ λύρας ὅμως μονῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.

πλαγκτὰ δ' οὔτι ματᾴζει·
πρὸ δ' ἐνδίκοις φρεσὶν τελεῖ φόρον
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἔχθρ' ἐξ ἐμᾶς
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
μάλα γέ τοί τι τελέας στρ. β΄.
ὑγιέας ἀκορέστου
τέρμα. νόσος γανογείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἐπ' ἄ-
τας ἄφαντον ἕρμα.
κεὶ τὰ μὲν πρόχειρα μὴ
κτήσεων ὀκνοῖ βαλεῖν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας γόμος,
πημονὰς νέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλὰ δ' οἱ δόσις
ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ ἀντ. β΄.
θανασίμου πρόπαρ ἀνδρὸς
τίς πάλιν ἂν μέλαν αἷμ'
ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν Ὀρφέα δὴ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεύς τιν' αὖτ' ἔνευσεν.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρ' ἀμαυρὰν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν παρεξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει

θυμαλγής τε καὶ
οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν,
ζωπυρουμένας φρενός.
ΚΛ. εἴσω κομίζου καὶ σὺ, Κασσάνδραν λέγω· 1035
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ 1040
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα κοὺ παρὰ στάθμην. 1045
ἕξεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.
ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἁλοῦσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἂν· εἰ πείθοιο δ', ἐνδοίης ἴσως.
ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην 1050
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἐμῷ, φρενῶν λαχοῦσα, πείθοιτ' ἂν λόγῳ·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μηδ' ἔχει λόγον, 1060
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. 1061
ΧΟ. ἕπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. 1053
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.
ΚΛ. οὔτοι θυραίᾳ τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα 1055
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα, προσπόλοις πυρᾶς
μελήματ', ἀσκεύοισι πρὸς σφαγὰς πάρος, 1057[b]
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ 1062
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαγρέτου.
ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,

ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ. στρ. α'.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
ΚΑ. ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ. ἀντ. α'.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.
ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.
ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον στρ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσάς γε καὖ μ' ὀλεῖς τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.
ΚΑ. Ἄπολλον, Ἄπολλον ἀντ. β'.
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.
ΚΑ. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορ', ἆ, στρ. γ'.
αὐτόφονα κακά, καρτάμου
ἀνδρὸς σφαγεῖον, παιδίων ῥακτήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
ΚΑ. μαρτύρι' εἰσί γάρ, τοῖστ' ἐπιπείθομαι, ἀντ. γ'.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟ. ἦδη κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.
ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται; στρ. δ'.
τί τόδε νέον βάρος μέγα,
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακῶν,
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰν δ'
ἑκὰς ἀποκατέχει.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.
ΚΑ. ἰὼ τάλαν, τί τόδε γὰρ τελεῖς; ἀντ. δ'.
τί τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ' ἐγ-
χεος ὀρεγομένα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦκαρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.
ΚΑ. ἒ ἒ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.
ἦ δίκτυον τιταίνει
δάμαρ ξύνευνος, ἡ κυσὶ ξυναιτία
Ἅιδου· στάσις δ' ἀκόρετος γάνει
κατολολυξάτω θύματος γενσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ Κὴρ μίαν ἔδραμε προσβλαβὴς
στέγην, ἅτε κοὐ δορὶ πτώσιμον
ξυνανύτει βίον δύντος αὐλάς;
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.
ΚΑ. ἃ ἃ, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τῆς βοός. ἀντ. ε'.
τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν
μαλαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ πτυχί.
δολοφόνου λέβητος τέχναν σοι λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.

ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδῶν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.
ΚΑ. ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι· στρ. ϛʹ.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχράον.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ᾽ αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς φυγαλέης θρηνεῖ
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.
ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ϛʹ.
περίβαλόν τέ σοι πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ᾽ ἀγῶνα καυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ᾽ ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ἐμοί τ᾽ ἐρεθιεῖς θυμόν.
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;
ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων. στρ. ζʹ.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν᾽
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ᾽ ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
δρωπῶν νεόγονος ἂν μάθοι.
πέπληγμαι δ᾽ ἅπερ στόματι φοινίῳ
δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,

θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.
ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. ἀντ. ζ'.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσεν
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θεσμὸν ὑστάτη 'μπεδῶ σφαγῶν.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ἐπεφημίσω·
κἄν τίς σε κακοφρονεῖν πίθοι
στυγνὸς δαιμόνων, βαρὲ' ὑπερπιθὼν
μελίζειν πάθη γοερά τ' ἀναφορᾷ.
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.
ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἔθ' ἥξειν, ὥστε κῦμά σοι δοκεῖν
βρύειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον φρενῶσόν τ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος. οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα, κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δεῖπνον, δώμασιν προσημμένην
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτυρήσω προὐμόσασα μὴ εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκῳ πῆμα γενναίως παγὲν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,

πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν τέ νιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
ΧΟ. ποίαν τοσαύτης χάριτος αἰτίαν ἔχων; 1202[b]
ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. 1204
ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; 1203
ΚΑ. λαβρόν γ' ἐραστὴν πρῶτα μὲν κὴνηνάμην. 1205[a]
ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. 1205[b]
ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμῳ;
ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;
ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.
ΧΟ. πῶς δῆτ'; ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;
ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
ΚΑ. ἰοὺ ἰού.
ὑπ' αὖ με δεινοῖς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις. ὢ ὢ κακά.
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες, τῷ σπορεῖ πρὸς τῶν φίλων
χεῖρας κρεῶν πλήσαντες, οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
μαλκὸν, λέοντος ἐν λέχει στρωφώμενον,
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·
νεῶν δ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστατὴρ
οὐκ οἶδεν, οἵαν γλῶσσα μισήτης κυνὸς,
λέξασα κἀκτείνασα φαίδρ' ἐπ' οὖς, „δίκην"
ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιάνδε τολμᾷ, θῆλυς ἄρσενος φονεὺς,

τίσιν. τί νυν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ' ἄν, (ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην;)
θύουσαν Ἅιδη μητέρ', ἄσπονδόν τ' Ἄρην
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
ἐδόκει δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μὴν τάχ', εἰ παρὸν,
ἄγαν μ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.
ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς ὧδ' ἐπεξῃκασμένα.
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτ' ἀωρῶν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος; οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαί φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ, παπαῖ.
οἷον τὸ πῦρ· πεpᾷ δ', ἐπέρχεταί τέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἲ 'γώ· ποῖ φύγω;
αὕτη δίπους λέαινα, συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἔνθεσιν ποτῷ,
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τόδε,

σκῆπτρόν τε καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σεμνὴν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον· τἀγάλμαθ' ὧδ' ἀμείβομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας τε, μὴ
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων μ', ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάθῃ.
καλουμένη δὴ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς, ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων, φίλοις
αὔξημ', ἐνυπτίασμα κειμένου πατρός.
τί δῆτ' ἐγὼ κάκοιτος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷλον, πάλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
ἰοῦσ' ὑπάρξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
ἄραρε γάρ· πρὸς ὅρκος ἐκ θεῶν μέγα
Ἅιδου πύλαισι ταῖσδ' ἐλαφρὸς ἐμπελῶ.
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέῳ.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΧΟ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΚΑ. ἰὼ, πάτερ, σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φῦ φῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφυξας; ἐς τί δ' ὀσφραντὸν στύγος;
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καπνὸς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
ἕρκους περιπτάς, οὔτ' ἀναίνομαι θανεῖν·
ἀλλ' ὡς φθανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξένιά μοι ταῦτα δὸς θανουμένῃ.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἐκ φρενῶν θέλω
ἐμῶν τιν' αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τῷδ' ἐμῷ τιμαόρῳ,
ἐλθεῖν φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίσιν νόμῳ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν 1313
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος. 1314
ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῇ,
βουλῆς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.
τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ

πᾶσι βροτοῖσιν· τὸ γὰρ ἐκλεῖπον
παπταίνουσιν, δακτυλόδεικτον δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου·
θεότιμος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσαι,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἀντεπικράναι,
τίς, τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
ΑΓ. ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΧΟ. σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
ΧΟ. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἔμπας ἀσφαλῆ βουλεύματα.
ΧΟ. ὁ α'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
β'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.
γ'. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαι τὸ δρᾶν τι· μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
δ'. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ε'. χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ μελλούσης κλέος
πόλεως πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ϛ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω,
τοῦ δρᾶν ποτ' ἐς τί καὶ τὸ βουλεῦσαι φέρει.
ζ'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
η'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
θ'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·

πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος
ι΄. ἦ γὰρ τεκμήρι' εἰσίν; ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ια΄. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ιβ΄. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν ἐπιθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον' ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νίκη τ' ἀλαιὸς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
καίτοι φονευτὸς θυμὸν ὁρμαίνει ποσῶς,
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, ἢ οἰκτείροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντως ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· — σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον — οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.
ΧΟ. τί κακὸν, ὦ γύναι,
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ' ἐνέθου θύος, δαμοθρόους τ' ἀρὰς
ἀνέδικες ἴταμῶς; ἀπόπολις δ' ἔσει
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.
ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων,
ὅτ' οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι·
τοιαῦτ' ἀπειλεῖς ὡς παρεσκευασμένη
ἐκ τῶν ὁμοίων πεῖραν εἰσελθεῖν κράτους·
οὐ γὰρ φθονήσω, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν σ'· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.
ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες, — ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται, —
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπειν
ἄτιτον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων

τύμμα τύμματι τῖσαι.
ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούοις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
μὰ τὴν Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου σ' ἔλαστρον ἐλπὶς ἐμβαλεῖν,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους·
κεῖνος δ', ἀνὴρ κακοῦργος, οἷ' ἕδρα, παθών, 1437b
κεῖται, γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.
ἡ δ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
καὶ κοινόλεκτρος, ναυτίλων γ' ἐφ' ἑλμάτων
πιστὴ ξύνευνος τοῦδε, θεσφατηλόγον
ἴσθ' ὡς τριβὴν, ἄτιμα δ' οὐκ ἔπραξ' ἄδην.
ὁ μὲν γὰρ αὔτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται, φίλη τὼς τῷδ', ἐμοὶ δ' ὑπήγαγεν
εὐθνὴς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, στρ. α΄.
μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι φέρουσ' αὐτοῖσιν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου,
πολέα τλάντος γυναικὸς διαί.
πρὸς γυναικὸς δὲ κἀπέφθιτο.
ἰὼ παράπαν ὁμόνους Ἑλένα, συστ. β΄.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νῦν δὲ τέλειον ἐπήνυσας αἷμ' ἄνιπτον, στρ. γ΄.
τοῖσδε δόμοις Ἐρινὺς
ἐριδμαντὸς τόσανδρος οἰζύς.
ΚΛ. μὴ δὴ θανάτου μοῖραν ἐπεύχου συστ. δ΄.

τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
   ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.
ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις   ἀντ. α΄.
δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,
χρέος ἰσόψυχον γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐννόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπαυχεῖς ἔτι.
ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην,   ἀντισυστ. δ΄.
τὸν τριπάχυντον
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείκει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
   τὸ παλαιὸν ἄχος, νεόλιχνος.
ΧΟ. ἦ μέγαν ἐγγενέταν   στρ. ε΄.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου.
ἰὴ ἰὴ διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,   συστ. ς΄.
πῶς σε δακρύσω;
   φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμασιν ὧδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ
   βίον ἐκπνεύσας θεοσέπτωρ.
ὤμοι μοι κοιτᾶν τάνδ' ἀνελευθέρων,   στρ. ζ΄.

ὢ δολίου μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς
κἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν· συστ. η′.
μὴ δ' ἐπιλήθου
τοῦ δαίμονος, ὃς τῶνδ' αἴτιος ἦν·
μηδ' ἔτι δεχθῇς,
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε′.
τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δοκεῖ, προβαίνων,
πάχης κουροβόρῳ παρέξει.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ, ἀντισυστ. ς′.
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσμασιν ὧδ'
ἀσεβεῖ, θανάτῳ
βίον ἐκπνεύσας θεοσέπτωρ·
ὤμοι μοι κοιτᾶν τᾶνδ' ἀνελευθέρων, ἀντ. ζ′.
ὢ δολίου μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς
κἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. οὐδ' ἀνελεύθερον ἄν μοι θάνατον ἀντισυστ. η′.
τοῦδ' ἐγκαλέσαις·
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ',
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος κερθέν·

τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν
δάϊα δράσας, ἄξι' ἀποσχών,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἔρξεν.

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς στρ. θ'.
εὐπαλάμων μεριμνᾶν,
ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
Δίκᾳ δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα δὴ θήγει βέλος
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.
ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, ἀντισυστ. β'.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτας κατέχοντα χαμεύνην.
[τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς, ἀποκωκῦσαι
ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;]
τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ'.
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀλαθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν συστ. ι'.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
ὡς ἐπιεικὲς ἐφ' ἡμῶν, μείζους δ'
ἄλλοθεν ἕξει χαρίτων τιμάς,
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξοίκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους, ἀντ. θ'.
δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μένει δὲ, μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς,
παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γάρ·
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ.
ΚΛ. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντισυστ. ι'.
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐπερῶ δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένῃ, τάδε μὲν στέργειν,
δύσπληστά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν·
κτεάνων δὲ μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη 'μοί γ',
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτός. ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς προθύσως μάσσον' ἢ φίλως πατρὶ

τῷ μῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν κάρα καὶ πόδε χερῶν τ' ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄπωθεν ἀνδρακὰς καθήμενον.
ἄσημα δ' αὖθ' ὅδ' εὐτυκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσατον, ὥ σορὸς γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὰς ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξενοδόκῳ τιθεὶς τ' ἀρὰν,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄπτὰ μετὰ τέκν' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελᾷ με τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
ἰδόντι τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζοντ' ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω,
οὐδ' αὐτὸς εἴ τις τῶν κακῶν ἀναίτιος.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῄς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος τ' ἐπευκτὸν τόνδε βουλεῦσαι φόνον;
εἰ δὴ μάλ' ἀδέως αἰτίαν τήνδ' ἐνδέχῃ,
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσει γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ,
τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;

πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σύ τοι θήγοντά σ' εἰς μάτας νέον
οἰκουρὸν, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα,
ἀνέριστ' ἂν ἡγοῦ τῷδε βουλεῦσαι μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίους ὑλάγμασιν
ἄξει· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.
ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐδ' ἔτλης αὐτοκτόνως;
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής,
ὃν ηὐλαβεῖτ' ἄν. νῦν δ', ἐπεί γ' ἄρχης πόλις
ἔκτοσθ' ἔτ', οὐδὲ χρὴ ματᾶν, πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθήνιον
ζεύξω βαρείαις· οὐχ ἱμῶ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφε πέψεται.
ΧΟ. τί δ'; ἢ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά σοι γυνή,
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
ἔκτειν', ἄδειαν τῆσδ' ἐπήλπισας δίκης
ἕξειν; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἕρπειν, καὶ τελεῖν γνώσῃ τάχα.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.
ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·

πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδ' ἔθ' αἱματώμεθα.
στείχετ' ἔνθενδ', ὦ γέροντες, πρὸς δόμους· πρέπον
μὲν οὖν,
πρὶν παθεῖν· ἔρξαι δ' ἄκαιρον· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δ' ἔτ' αὖ μόχθων γένοιτο τῶνδέ τις, δεχοίμεθ' ἂν
δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀκανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντ' οὐ δεῖ
φέρειν.
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πράς συ πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ᾽ ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ᾽ αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
* * * * * *
τύμβου δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθῳ τῷδε κήρυξον πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαί τ᾽ * *
* * * * * *
* * *πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,*
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
* * * * * *
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ᾽ ἐξέτεινα χεῖρ᾽ ἐπ᾽ ἐκφορᾷ νεκροῦ.
* * * * * *
ἔα.
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ᾽ ἥδ᾽ ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τὠμῷ τάσδ᾽ ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ᾽ ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.

Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω, γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν στρ. α'.
χοᾶν προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρῇσι φοινίοις ἀμυγμὸς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.
βιαίως ὧδ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ,
λινοφθόροι θ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν
προσφέρτοις τολμᾷ κλεπτῶν ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος, ἀντ. α'.
πόνων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρὶ νυκτὸς ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλασε περίφοβον,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.
κριταὶ δὲ τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
τοιῶνδε δὲ χάριν ἄχαριν ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά.
φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδοι;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσπόταις ἀθέτοισι.
σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν ἀντ. β'.
δι' ὤτων φρενός τε δαμίας τετραῖνον
νῦν ἀφίσταται.

φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας
ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα λάχη,
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
ἀλλ' αἵματ' ἐμποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ στρ. γ'.
τίταν φόβον γ' ἐπῆγεν, οὐδ' ἐᾷ χλιδᾶν,
διαλγεῖ δ' ἄτᾳ διαφορεῖ φόνου
παράκτην ὡς νόσου βρύειν,
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἕδη λιβῶν ἀντ. γ'·
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
προβαίνοντες τὸν χερομυσῆ φόνον
καθαρμοῖς λοῦσαν ἂν μάταν.
ἐμοὶ δ' ἀναγκόδακρυν ἀμφὶ πτόλιν στρ. δ'.
θεοὶ προσῆξαν ἐκτὸς οἴκων
πατρῴων δουλίου τ' ἐν αἶσας δικτύῳ
τὰ μὴ δίκαια, μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου.
ὕβριν βίᾳ φερομένων αἰνέσαι ἀντ. δ'.
πικρὸν, φρενῶν στύγος κρατούσῃ.
δακρύω δ' εὐμαθῶς ματαίους δεσποτᾶν
τύχας, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τί φῶ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξομαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,

ἴσ᾽ ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ᾽ ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ᾽ ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ᾽ ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ᾽ ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ᾽ ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ᾽ ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοιτ᾽ ἄν, εἴ τι τῶνδ᾽ ἔχοιθ᾽ ὑπέρτερον.

ΧΟ. αἰδουμένη σοῦ βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ᾽ ἐπεύξωμαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν᾽ οὖν ἔτ᾽ ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ᾽ Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ᾽ ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη —
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν᾽ αὐτοῖς δαίμον᾽ ἢ βροτῶν τινά —
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς σὺ φράζοις, ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ᾽ οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
Ἑρμῆ χθόνιε, πάρισθι κηρύξας ἐμοί,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς

εὐχὰς, πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας πρόχου
λιτὴ καλῶ σε, πάτερ˙ ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ
φίλον τ' Ὀρέστην, ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος˙ ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καί σὺ κλῦθί μου, πάτερ˙
αὐτῇ τέ μοι δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε˙ τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας σ' ἀντικακτανεῖν, δίκην
τίνοντας ὧν ἔδρασαν ἀξίαν κακῶν.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν˙
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοὺς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυα καταχεόμεν' ἐπ' στρ.
ὀλομένῳ δεσπότᾳ
πρὸς ἔργμα τοῖς κτανοῦσι κεδνὸν, τάφῳ δ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπευκτὸν
ἐκχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, σέβας,
κλύε δὲ, δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ· ἀντ.
ἐπὶ δ᾽ ἴοι τις τίτας
δορυσθενὴς ἀνὴρ ἅμ᾽ ἀλκτὴρ πόνων,
Σκυθικά τε χερὶ παλίντον᾽
ἐξερέθοντ᾽ Ἄρην ἐπιπαλὼν βέλη,
σχέδιά τ᾽ αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη.

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ᾽ ἀνδρός, ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ᾽ ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐστὶ κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος —
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;
ΗΛ. μάλιστ᾽ ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ᾽ ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ᾽ ὡς διανταίῳ βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν᾽ ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ᾽ οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ᾽ ἐκείρατο,
ἐμή γε μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.

ἐγὼ οὐδέπω μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου, σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν, ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ, ξυγγενὴς ὤν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ΧΟ. ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλώμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
ΗΛ. καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν θ' ὅμοιον, τοῖς ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς,
(καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός)
πτέρναις τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι
ἐς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.
ΟΡ. εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;
ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐξαιτουμένην.
ΗΛ. καὶ πρός, τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε λέγω σε προὐννέπειν;

ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ, 225
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.
ἰχνοσκοποῦσα δ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
σαυτῆς ἀδελφὸν συνεμέτρου τοῖς σοῖς πάρα. 229
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός, 230
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, ἐν δ' ἔθ' ἡλίου γραφήν· 232
τάδ' οὖν Ὀρέστου· τοὐμὸν ὄμμα δ' ἀγνοεῖς; 232ᵇ
ΗΛ. ὦ τερπνὸν ὄμμα, τέσσαρας μοίρας ἔχον 238
ἐμοί· (προσαυδᾶν δῆτ' ἀναγκαίως ἔχω
πατέρα σε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει 240
στέργηθρον, — ἡ δὲ πανδίκως ἔχθαίρεται, —
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου,
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ,) σὺ δυσμόρῳ 243
ἥκεις ἀέλπτως καὶ δόμοισι φῶς φέρων; 243ᵇ
ΟΡ. ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. 233
ΧΟ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς, 235
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός;
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ 244
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι. 245
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς 250
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
ΗΛ. καίτοι θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα 255
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθίσας πόθεν

ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλά που φθείρας, πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
ΟΡ. κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφῆναι φθόρον ἂν ἐξαυδῶν ἐμὸν,
εἰ μὴ μέτειμι τὸν πατρὸς, τοὺς αἰτίους
τρόπον τὸν αὐτὸν ἄν μ' ἀποκτεῖναι λέγων,
ἀχρημάτοισι ζημίαις μαυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τότε
θύσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνως μοι λύματα
βρότου 'πιθρώσκοντ' εἶπεν ἀλδαίνειν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας
ὁρᾶν ταλαίφρον', ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
λύσσαν τε καὶ μάταιον ἐκ νυκτῶν φόβον
κινεῖν, ταράσσειν, καὶ διωκαθεῖν πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

καὶ τὸν τοιοῦτον οὔτε κρατῆρος μέρος
οἴνου μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν ἐξαρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά,
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον,
(πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,)
τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δ' ἐμὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟ. ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν — συστ. α'.
δότε πάνθ' ἡμῖν τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τό δίκαιον μεταβαίνει.
"ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω τοὐφειλόμενον
πράσσουσα δίκην μετιόντι
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τίθετ' αὖ δράσαντι παθεῖν,"
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνοπαθὲς, τί σοι — στρ. α'.
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν κατεπουρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον χάριτος ὁμοίας;
κέκληται γόος εὐκλεὴς
πρός σ' ἀδόμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει — στρ. β'.
πυρὸς ἁ μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.

ὀτοτύζεταί θ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τέκνοις ἑκόντων
νόος ἔνδικος ματεύει
ῥοπάν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α΄.
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτιδα δέχθω φυγάδα θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;
ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων συστ. β΄.
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλοισι κομίζοι.
ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ΄.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίδματος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰέν,
κτεριστὸς πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς,
δώμασιν εὐφόρητον.
ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν, ἀντ. β΄.
κατὰ καὶ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἔσει τυράννων.
βασιλεὺς γὰρ ἦσθ', ὄφρ' ἔζης·
μόριμον λάχος διπλᾷ δ' ἂν
σχέθοις πεισίβροτόν τε βάκτρον.
ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐοις ἀντ. γ΄.

τείχεσι φθίμενον, πάτερ,
μετ' ἄλλῳ δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον σε θάψαι,
πάρος δ', οἵ 'κτανόν σ', ἧμιν αὐτοὺς δαμῆναι,
τεὰν δ' ἦν θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ, ἀντισυστ. α'.
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται, τῷ μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη συνοροῦνται,
τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι
ναρκήσουσιν στυγερῷ δούπῳ,
παισὶ δὲ μαλκοὶ γεγένηνται.

ΟΡ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. δ'.
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθ' ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ,
χειροτόνει σὺ δ' ὅπως τελεῖται.

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πέριξ στρ. ε'.
ὦτ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου γυναικός τ'
ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἐκστὰς
ποτᾶται πάροιθέν τε πείρας
δριμὺς ἄηται βραδέας
θυμὸς ἐπ' ἔγκοτον στύγος;

ΗΛ. καί ποτ' ἀναμφιβόλως ἀντ. δ'.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι·
φεῦ φεῦ· κεραίαν δ' ἄξας
πεῖσμα νέμοι τι χώρᾳ.
δίκαν ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.

κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.
ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας *ἀντισυστ. β΄.*
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.
ΟΡ. πόποι δὴ, νερτέρων τυραννίδες, *στρ. ς΄.*
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθινομένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἀτίμων ἐκτραπέντ' ἐν οἴζυϊ.
ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ, *ἀντ. ε΄.*
τόνδε κλύον σὸν οἶκτον·
καὶ τότε μὲν δυσέλπεις,
σπλαγχνά τέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος χαλάξαν·
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκές σ' ἐπάρῃ
θάρσος, ἀποστᾶσαν ἄχη
προστεφανοῖ σέ μοι καλῶς.
ΗΛ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν ἢ τάπερ *ἀντ. ς΄.*
πάθομεν ἄχεα πρός γε τᾶς τεκομένας;
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ματρός ἐστι θυμός.
ΧΟ. ἐνέκοψε κομμόν γ' Ἄριον, οὔτε Κισσίας *στρ. ζ΄.*
νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπρικτόπληκτα πολυπλάνητά τ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσύτερ' ἀτριβῆ τε χερὸς ὀρέγματα,
οὔτ' ἤντετ' ἀνέκαθεν κτύπῳ τ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ΟΡ. ἰὼ δαΐα παντότολμε μᾶτερ, *στρ. η΄.*
δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλας ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῇς — στρ. θ'. 439
ἔπρασσε δ' ᾅπερ νιν, ὧδε θάπτει, 440
μόρον κτίσαι μωμένα
λάφυρα μείωμα σοί.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
ΗΛ. ἐλεεῖς πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν — ἀντ. ζ'. 444
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτος, πολυσίνου κυνὸς δίκαν,
ἑτοιμότερ' ἀλόγητος ἀπέφερον λίβη,
χηροῦσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ὠσὶν, ἐν φρεσὶν γράφου. 450
ΧΟ. διώκων δὲ νῦν συμπέραινε μῦθον — ἀντ. η'.
ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν. 455
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξατ', οἴμοι. — ἀντ. θ'. 434
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει 435
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. — στρ. ι'. 456
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 460
ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Τύχᾳ Δίκα. — ἀντ. ι'.
ΗΛ. ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως δίκας.
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι. 465
ἰὼ πόνος ἐγγενὴς — στρ. ια'.
κἀπαράμυθος ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά.

ἰὼ δύστον᾽ ἄφερτα κήδη˙
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.
ἰὼ στάσις ἐμμόνων ἀντ. ιά.
τῶνδε, καὶ οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
δι ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ᾽ ὕμνος.

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ᾽ ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.
ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
τυχεῖν με γαμβροῦ, θεῖσαν Αἰγίσθῳ φθόρον.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ᾽˙ εἰ δὲ μή, παρ᾽ εὐδείπνοις χθονὸς
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς ἔσει.
ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους˙
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ᾽, ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δ᾽ ἔτ᾽ ἐξόρφνῳ κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ᾧ σ᾽ ἐξήνυσαν,
ΟΡ. πέδαις ἀχαλκεύτοις δ᾽ ἠρέθης, πάτερ,
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλήπτοισιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ᾽ ἐξεγείρῃ τοῖσδ᾽ ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἠγοῦ˙ δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ληστὰς δ᾽ ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ᾽ ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ᾽ ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ᾽ ἐφημένους τάφῳ,

οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών·
ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.
ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σῴζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς τ' ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα. μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις εἰ 'κχέαιτ' ἀνθ' αἵματος
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔξ ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει·
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοις τε παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
ΟΡ. τί δ', εἰ βορᾶς χρῄζοι τι νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτῆς προσέσχε μαστὸν ἐν τὠνείρατι·
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη.

πολλοὶ δ᾽ ἀνῆθοντ᾽ ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ᾽ ἔπειτα τάσδε κηδείους χοὰς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ᾽ εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις ἐπ᾽ ἀμὰ σπάργαν᾽ ἐπελελίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ τ᾽ ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ᾽ ἀμφὶ τάρβει τῷδ᾽ ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ᾽ ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι.
ΧΟ. γένοιτο δ᾽ οὕτως. τἄλλα δ᾽ ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μὲν τί ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τί δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμὰς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ τε καὶ ληφθέντες ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θάνωσιν, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σαγὴν ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐφ᾽ ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, γένος γε καὶ δορυξένῳ δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
κεὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ᾽, ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν αὔτως, ὥστ᾽ ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ᾽ ἐννέπειν·
"τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται

Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;"
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρᾷ σαφές τι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λαλεῖν,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ ξένος;" νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα θεόν τοι δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους κἀγῶνας ὀρθώσοντά μοι.

ΧΟ. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει στρ. α'.
δεινὰ δειμάτων τ' ἄχη,
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι πλήθουσι καὶ πεδαιχμίου
λαμπάδος πέραμά σοι
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμαίτων
αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἂν ἀντ. α'.
προσφόρημά τις λέγοι
καὶ γυναικῶν φύσιν τλημόνων
παντόλμους τ' ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν.
συζύγου δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπερωπὸς ἔρως παρενεγκὼν
κνωδάλων τέκεν τρόπον.
ἴστωρ ὅστις οὐχ ὑπόπτερος, στρ. β'.
φροντίσαι δαδὸς,
τὰν ἁ παιδολυμὰς τάλαινα Θεστιὰς
μήσατο πυρδαῆ πρόνοιαν,

καταίθουσα παιδὸς δάφαιμον
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἆμαρ.
ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στυγεῖν ἀντ. β'.
φοινίαν, Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὕπερ φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον,
χρυσοδέτοισι Κρητὸς ὅρμοις
πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ', ἀπροβούλως
πνέονθ', ἁ κυνόφρων, ὕπνῳ.
κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην στρ. γ'.
ἀμειλίχων πόνων,
ἀκαίρως δὲ, δυσφιλὲς
γαμήλευμ' ἀπευκτέον δ' ὁμῶς,
γυναικοβούλους τε μητιᾶν φθορὰν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
παρόντι δῄοις ἐπεικότως ἑκάς.
τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται ἀντ. γ'.
τὸ Λήμνιον λόγῳ·
βοᾶται δὲ δήποθ' οὖ
κατάπτυστος ἠκὰς, ἓν δέ τις
τόδ' εἶπεν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτοι τὸ δυσφιλὲς θεός,
τίταν δ' οὖν ἐνδίκως ἐγείρει.
τὸ δ' ἀγχίπουν μόνον ξίφος στρ. δ'.
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ

δυοῖν διχᾶ τομάν· θέμις γάρ.
λὰξ πέδοι πατούμενον
τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκ-
βάντ' ἐσῆλθε μισθός.
Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός·
τεθμὸν δ' ἐπεισφέρουσ' ἰσάζονθ'
αἱμάτων παλαιτέρων
τίνει μύσος χρόνῳ κλυτὰ
βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν, Αἰγίσθου βίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους καθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυναῖκ' ἀπαρκὲς, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὓς ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν, εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια
στρωμνή τε καὶ τῶνείατ', ἐμπόροις ἴσα.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σαγῇ
εἰς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδα,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
"ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' αὖ μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκαυμένου."
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛ. οἳ 'γὼ, κατ' ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς, κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, — ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα, —
νῦν δ', ἥπερ ἔτι δόμοις κακουχίας παρῆν
ἰατρὸς ἐλπὶς, ἐν πόροισιν ἀνεγράφῃ.

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν,

οὐδ᾽ ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ᾽ ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ᾽ ἀγγελῶν.
ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὁ καιρὸς ἡμερεύσαντας ξένους
μακρᾶς κελεύθῳ τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ᾽ αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπουν δὲ τοῦδε καὶ ξυνέμπορον·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τακτοῦ φόρου.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. εἶεν, φιλίαν, δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ᾽ Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι᾽ ἀκτὴ
χώματος, ἣ πατρὸς ἐπὶ ναυάρχου
σώματι κεῖσαι,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι,
χθόνιον δ᾽ Ἑρμῆν καὐτὸν νύχιον
τοῖσδ᾽ ἐφορεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ᾽ Ὀρέστου τήνδ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πάρος;
λύπη δ᾽ ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσά μ᾽ ἐς δόμους πάλιν
πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως ξένους καλεῖν
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέα σκυθρωπὸς, ἐντὸς ὀμμάτων γέλων

κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχειν
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς,
ἥσθη, καθ' ὅσον ἐκεῖνον εὐφρανεῖ, νέον
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
τὰ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ — τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; στόχῳ φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ θλίβη τις ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρχης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴα καὶ
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
κναφέως τροφοῦ τ' ἔχουσα χειρωναξίας
διπλᾶς, Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε, δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ — στρ. α'.
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κύριον,
τὰ σῶστρά σοι μαιόμενον θύειν.
διάλκαθ', εἰ πᾶν ἔπος ἔλακον, ᾧ,
Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις.
πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν, τὸν ἔσωσας μελάθροις, Ζεῦ, — στρ. β'.
θὲς, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμνα κἄτι τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψῃ.
ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- — ἀντ. α'.
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν
πημάτων, τόνῳ δρόμου
προστιθεὶς μέτρον. τίς ἂν
σωζόμενος σταθμὸν
δέχοιτ' ἰδεῖν, ἔμπεδον ἀναμένων
βημάτων ὄρεγμα;
οἵτ' ἔσω δὲ δωμάτων — στρ. γ'.
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις·
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
τῶν δὲ καλῶς κτιμένων, ὦ μέγα ναίων στόμιον, — μεσῳδός.

σὺν δὸς ἄνιδρον ἔτ' οἶμον ἀνδρὸς,
καί νιν ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.
ξυλλάβοιτο δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
παῖς ὁ Μαίας, ἔπει φορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν τελεῖν
δόλιος ἀσκόποις ἔπος λέγων
νύκτωρ τ' ὄμμασιν σκότον φέρει·
καθ' ἡμέραν δ' εἶδεν ἐμφανὲς τέλος.
καὶ τότ' ἤδη κλυτὸν στρ. δ'.
δαιμόνων λυτηρίων
θῆλυν οὐριοστάταν,
οὐδὲ κλέπτον ἐγγυητῶν
νόμον μεθήσομεν πόλει.
τῷδ' ἐς εὖ μόνιμον κέρδος αὔξεται
τῶν φίλων, δέος ἄτας δ' ἀποστατεῖ.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἀντ. β'.
ἐπαΐσας πατρὸς αὐδὰν
θροοῦσαν "ὄρσο τέκνον,"
περαίνων ἐπίμομφον ἄταν,
Περσέως τ' ἐν φρεσὶν ἀντ. δ'.
καρδίαν ἀνασχεθὼν,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
τοῖσδ' ἄνω τε πρὸς παρέξων
χάριν, τόδ' ἔργασαι πέρας.
ἔνδοθεν φονίαν αὖ μάταν τίθης,
ταἴτιον δ' ἐπαπόλλυς μόρου μόρῳ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμῳ
γένοιτ' ἂν ἄχθος δείματος σαγὲν φόνοις
τοῖς πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.

πῶς; ταῦτ' ἀληθῆ, κοὺ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματουμένων λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντος μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι πέρι;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.
ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.
ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πεῖραι κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
ἢ πυρκαϊὰς ἐχθρῶν ὁ φανεὶς
σωτὴρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
πατέρων θ' ἕξει μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει δεινοθέταισιν
θεῖος Ὀρέστης
ἅψειν· εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
ΑΙ. ἒ ἒ ὀτοτοτοτοῖ.
ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου ταλαντάτου,

οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντός γε δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού.
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὖ τῆσδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι προσδοκᾶν πεπληγμένος.
ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δότω τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τῷ τοι θανόντι συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παναιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ', ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δὲ τἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ στρ. α'.
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλαχε δεσποτεῖν
ὁ πυθόχρηστος φυγάς,

θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξάτω δεσπόσυνος δόμων
ἀναφυγᾷ κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν
λύσων εὐτυχῶς.
ἔμολε δ', ᾇ μέλει κρυπταδίου μάχας, ἀντ. α΄.
δολιόφρων Πειθώ·
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ δορὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα· (Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς,
ὀλέθριον πνέουσαν ἐχθροῖς κότον).
ἐπολολυξάτω δεσπόσυνος δόμων
ἀναφυγᾷ κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν
λύσων εὐτυχῶς.
μάλα γὰρ ἐμφανῶς τελεσίφρων Δίκα, στρ. β΄.
Διόθεν ἐκσυθεῖσ' ἐπ' ἀλιτηρίοις,
κρανοῦσα πάντ' ἄελπτά περ,
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ πεπαρήσιμος,
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῷ,
λάκεν, βλαπτομένα δόλοις
χρονισθεῖσά τ' ἐποίχεται.
κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον, παραυτὰ μέν γ'
ὑπουργεῖν δοκοῦν κακοῖς.
χρεὼν δ' οὐρανούχων ἀρχὰν σέβειν·
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκετῶν. ἀντ. β΄.
ἄνα γε μὰν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθε δή.
τάχα δὲ παντελὴς χόρος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλαθῇ ματᾶν
καθαρμοῖς ἐλατηρίοις,

τύχῃ δ' εὐπρόσωπα κοινᾷ τὰ πάντ' ἰδεῖν
ἀκοῦσαί τε θρευμένοις·
"μετοίκων δόμοι μεστοῦνται πάλιν·
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν."

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι
φίλοι γε, καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθει
πάρεστιν, ὅρκος ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀρτύειν πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδι.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡδ' ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
μητρός· τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγοι τις ἄν·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνῃ βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς καί νιν κτανόν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
θήγειν φιλοῦσα θάλος ἐόν, δεδηγμένον
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἰαῖ μελέων ἔργων, ἐξ ὧν
στυγερῷ θανάτῳ διαπραχθὲν δὴν
Ἀγαμέμνονος αὖ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1010
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς σὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρασα τοῦ ποικίλματος.
τί νιν προσειπὼν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστομῶν; 997
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν τ' ἂν εἴποις ἐμποδιστῆρας πέπλους. 1000
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων τῷδε τἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ κερδαίνοι φέρων. 1004
* * * * * *

νῦν ταὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πέρας, 1014
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε 1015
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, μένω δ' ἀρὰν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ πάντ' εὔθυμος ἀμείψαιτ' ἄν·
μόχθων δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. 1020

ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
ἔξω πεσών· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ. 1025
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστήρη ζέσαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ, 1030
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ', — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προυφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος

ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκαυμένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν δόμῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν ὡς ἐνδίκως πεπραγμένα,
καὶ συστένειν ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
πατρός τ' ἀμύντωρ εἶμι καὶ μητροκτόνος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ', εὖ γε πράξας, μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμῃ πονηρᾷ μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ΟΡ. ἆ ἆ.
ποῖαι γυναῖκες αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ, μέλε.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. οἶσθ' οὗ καθαρμός· Λοξίας δὲ προσθιγὼν
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις

τρίτος αὖ χειμὼν
 πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδόβοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανος τῇδε Θυέστου·
δεύτερον Ἀτρέως βλαστοῖο πάθη,
λουτροδάϊκτος τ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν — σωτῆρ'
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
 μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνασα προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣτ' ἐς τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης τῆσδέ γ', οὐδὲ πρὸς βίαν,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο,
Φοίβη. δίδωσι δ' αὖ γενέθλιον δόσιν
θυγατρὸς ἵνει καὶ Διὸς, Λητοῦς ὅθεν 7b
γόνος τὸ Φοίβης ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κλευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δὲ φρενῇ Ζεύς νιν ἔνθεον κτίσας
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται
* * * * * *
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ, 24

ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα 22
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή, 23
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτη 27
Κάλαυρα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν˙ κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὰς,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύσομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός. —
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μηδὲ σωκεῖν μηκέτ' ἀκταίνειν βάσιν˙
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκείᾳ σκελῶν˙
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν˙
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνους ἑλικτοῦ σωφρόνως ἐστεμμένον
ἀργῆτι μαλλῷ˙ τῆλε γὰρ τρανῶς ὁρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω˙
ἀλλ' οὐδὲ Γοργείοις νιν εἰκάσω τύποις,
οὐδ' αὖτέ γ' Ἁρπυίαισιν, ἅς καταπτέρους
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας˙ ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται˙ μέλαιναι δ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι,
ῥέγκουσι δυσπλάτοισι φυσιάμασιν˙
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα˙
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα

φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δή 'στι καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεδῶνται δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
φύλων θ' ἃ ναίει τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου κατὰ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε, τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠ. μέμφῃ σύ; μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη,
ἄλλοισι τ' ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐπιτιθεῖσιν ἐκκεκλεισμένη,
αἰσχρῶς ἀλῶμαι· προυννέπω δ', ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπερ·
παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὔτ' ἐν πόλει τιμωρὸν οὐδέν' εὑρόμην,
οὐδείς θ' ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν.
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δε μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
κἀν νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς; φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·

φίλοις θρασοῦσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
ΧΟ. (μυγμός.)
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμός.)
ΚΛ. ὤζεις ὑπνώσσουσ'· οὐκ ἀναστήσει τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. (ὠγμός.)
ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
ΧΟ. (μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)
λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, λαβὲ, φέρ' ἄγε.
ΚΛ. ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω κόπος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἦπαρ ἐνδικοις ὀνείδεσιν.
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
ὄρσ', αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷδ',
ἀτμοῦ σφ' ἀπισχναίνουσα νηλεῶς πυρὶ,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
ΧΟ. ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ἰοὺ ἰοὺ πυπάξ. ἐπάθομεν, φίλαι, — στρ. α'.
ἦ πολλὰ δὴ καμοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ, —
ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς, ὢ πόποι,
ἄφερτον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεταί δ' ὁ θήρ.
ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.
ἰὼ παῖ Διὸς, πικροδόκος πέλῃ, ἀντ. α'.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ

τοκεῦσιν πικρόν·
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν στρ. β'.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου
βαρύ τι, περίβαρυ τρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί, ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
φονολιβῆ θρᾶνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα.
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ μάντις ὂν μιάσματι στρ. γ'.
μυχὸν ἐχράνατ' αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
κἀμοί γε λυπρὸς κεῖνον οὐκ ἐκλύσεται· ἀντ. γ'.
ὑπὸ δὲ γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἐξάνω πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ
παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνίαν,

λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πανδίοισι τρίβεσθαι μυσάς.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.
ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πρᾶξαι. τί μήν;
ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἦν γέ σοι
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ Δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοισίδ' οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οὐδ' ἀκαρέα σ' ἐνθυμουμένην,

τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν αἴσχε' εἰσορᾶν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ. σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
ΧΟ. μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, ἢν προδῶ σφ' ἑκών.
ΟΡ. Ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα·
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον πάρος
ἄλλοις ἐν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βρότον
ὡμορξα, χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν·
σῴζων δ' ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά·
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμενῶ τέλος δίκης.
ΧΟ. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀρθροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ὅρα ὅρα μάλ' αὖ,
λεῦσσέ τε πάντα, μὴ

λάθῃ φύγδα βὰς
ματροφόνος ἀτίτας. —
ὁ δ' αὐτὸς ἠνίδ'· ἥντινοῦν ἀλκὰν ἔχων στρ. α'·
περὶ βρέτει πλακεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν.
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ ἀντ. α'.
κεχυμένον, δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τόδ' ἱερὸν πέδον συνεισοίχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σέ μοι ζωμὸν ῥοφεῖν στρ. β'.
φοίνιον ἐκ μελέων· πηγάδα δ' αὖτε σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν σώματος δυσπάθου.
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντίφον' ὡς τίνῃς ἄποιν' ἐν δύαις.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν ἀντ. β'.
ἢ θεὸν ἢ ξένους ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης νέρθεν εὔθυνος βροτῶν,
δελτογράφῳ τε πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
πολλούς τε καιρούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὂν, πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν

πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτ' ἐπ' ὥρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, — κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς, —
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μεταμαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον, βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
σὺ δ' ἀντιφωνεῖς, οὐδ' ἀποπτύεις λόγους;
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος,
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαι θεοὶ δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ'
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ Νὺξ, ἀλαοῖσι στρ. α'.
καὶ δεδορκόσιν ποινὰν,

κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἔπι δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἀντ. α΄.
ἐμπέδως μ' ἔχειν, θνατῶν
ὅντιν' αὐτουργίαι ξυμπλέκωσιν μάταισι,
τῷδ' ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ. θανὼν δ'
οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἔπι δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
γεινομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη, στρ. β΄.
ἀθανάτων δ' ἀπ' ἔχειν γέρας· οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοινος,
παλλεύκων δὲ πέπλων ἀπόκληρος ἐτύχθην·
δώματ' οὐ γὰρ εἱλόμαν.
σπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, ἀντ. β΄.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἔλθοι
Ζεὺς, αἱμοσταγὲς ὅσπερ ἔθνος τόδε λέσχας
ἃς ἀπηξιώσατο.
δόξαι δ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ στρ. γ΄.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἁμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν ὀρχη-
σμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ, ἀντ. γ΄.
τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,

καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶ-
ται πολύστονος φάτις.
ἀναδρομὰν δ' ὅταν ἀρᾶς στρ. δ'. 355
πιθανὸς ὡς φίλος ἐλᾷ,
ἐπιτόνως διόμεναι
κρατερότονον ὅμως ἀμαυ-
ροῦμεν ἅλματος νέου.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένᾳ ἀντ. δ'. 368
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆς
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν
σφαλερά τ' ἀνάδρομ' εἰς ἀρὰν
κῶλα δυσφορωτάταν.
μένει γάρ· εὐμήχανοί στρ. ε'. 381
τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄδειμ' ἀτίετα διέπομεν
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀναλίῳ λάπᾳ,
ῥυσίδικαι παρὰ δερκομένοισι
καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. ε'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν αἰὲν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,

τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
κώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
βρέτας τε τοὐμὸν τόνδ' ἐφήμενον ξένον,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν,
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω.
λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τὸν πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟ. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα·
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.

ΑΘ. μάθοιμ' ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;

ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘ. ἄλλαις ἀνάγκαις, ἤ τινος τρέων κότον;

ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.

ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἂν, οὐδ' ὀμοῦν θέλοι.

ΑΘ. κλύεις δίκαιος μᾶλλον ἢ πράξει πέλεις.

ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ εἶ πάνυ.

ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σεβούσῃ γ' ἄξι' ἀντ' ἐπαξίων.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον,
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἐμῆς πέλας
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος·
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τἠμῇ σὸν ἐσέβιζον ἂν βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔς τ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἷμά νιν καθάρσιοι
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοισι καὶ βατοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
ξὺν ᾧ σὺ κοινὼν Ἰλίου πόλιν ἄπολιν
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
εἰς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασα· λουτρὼν δ' ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας μεταίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.

σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἤ τις οἴεται τόδε,
βροτοῖς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας·
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις
ἐμοῖς, ἄμομφον δ' ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον·
κἂν μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου
χώρᾳ μεγαίρωσ', ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστί· συμφορὰ μένει
πέμπει τε δισσὸν πῆμ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκιῶ, μοιρωμένους
θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ' ἀρωγά, τῆς δίκης ὁρμήματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἄξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὅρκῳ 'μπεδῶντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, στρ. α'.
εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῦδε ματροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἰταμὰ παιδότρωτα
πάθεα προσνεμεῖ τοκεῦσιν
καὶ μεταῦθις ἐν χρόνῳ.
οὔτι γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων ἀντ. α'.
τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' εἰργάθων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.

πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προνω-
μῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδυσίν τε μόχθων·
ἄκεα δ' οὐ βέβαια τλάμων
θεὶς μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τόδ' ἔτ' ἔπος θροούμενος·
ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἰκτρὸν οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος Δίκας.
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ, ἀντ. β'.
κεἰ φρενῶν ἐπίσκοπον
διαμένει καθήμενον.
ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καὶ δέος διανατρέφων
ἔμπολις βροτῶν ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
μήτ' ἄναρκτον οὖν βίον, στρ. γ'.
μήτε δεσποτούμενόν γ'
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ' ἄλλᾳ
δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω·
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιεί-
ας φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω· ἀντ. γ'.
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν,

κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς· ποινὰ
γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτί-
μους δόμων ἐπιστροφὰς
αἰδόμενος πελέσθω.
ἑκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν στρ. δ'.
οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι βαρίβαν,
ἄγοντα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
λαῖφος, ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσᾳ ἀντ. δ'.
δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας
ὤλετ' ἄκλαυστος, αἶστος.

ΑΘ. Κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,
ἡ δ' οὐλοκλαγγὴς διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείῳ πνεύματι στρηνουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
οἷς χρὴ πιθέσθαι τούς τε νῦν καθημένους, 571b
πόλιν τε πᾶσαν ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον,
ἐκ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.

τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον (ἔστι γὰρ δυοῖν
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,)
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε,
ὅπως τ' ἐπίστᾳ τήνδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
ΧΟ. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ'· ἀρωγοὺς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. κἄπειτα μητρὸς παῖδ' ἐχρῆν θέσθαι φόνον;
ΟΡ. σοί γ' οὖν ἀθῴου, νῦν διωκούσῃ δ' ἐμέ.
ΧΟ. τί γάρ; σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνῳ.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκῶ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν, "δικαίως", μάντις ὢν δ' οὐ ψεύδομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ δ' ἓν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ τε φάσκω δεῖν σ' ἐπισπέσθαι πατρός.
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἀμπεπλευκότα,
ὅπλοις τ' ἀμείβοντ' εὔφρον' ἐσδεδεγμένη,
δροίτῃ 'πορέν τε λουτρὰ, καὶ πέτασμά τι
φάρους παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
γυνὴν τοιαύτην δ' εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
ΧΟ. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·

αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδαι μὲν ἂν λυθεῖεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀποβαῖνον μένειν.
ΧΟ. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γείναιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλοῖον ἔρνος δ', οὔτινός τε καὶ θεᾶς.
* * * * * *

[ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.]

ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΟΡ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τεθεὶς ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.
ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον πάρεστ' ἐς τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν,
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τόπῳ.
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους.
κακαῖς δ' ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.
[τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;]
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει,
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον δ' αὐτὸ, βουλευτήριον
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρήγορον φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν

ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπόν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ νέμων.

ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟ. σὺ δ' αὐτόκλητος ἑστίᾳ μίασμ' ἐφεὶς
ἔπειτ' ἀφῆκας κρύβδα τὸν μιάστορα.

ΑΠ. σοῦ γ' ἐμπεσούσης παρὰ νόμον χρηστηρίοις
ἐμοῖς, προσίκτορ' ἐνδίκως ἐρρυσάμην.

ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ συ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΠ. θυμοῦ μάλ' αὐτίχ'· ἧσσα δ' οὐχ ἑκὰς πέλει.

ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,

τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν·
ἅπαντι θυμῷ κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
μόνης γ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
παροῦσα δ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις, ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος," ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σώζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους σοβῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις ποτὲ
τοῖς τἀμὰ παραβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι φράξομεν δυσπραξίαις
ὁδοὺς, ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους

τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὅρκωμ' ἐμὸν δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
αὐτοῖσιν ἡδεῖς ἐσόμεθ' εὐμενεῖς τ' Ἄρει.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
γελῶμαι πολίταις;
στενάζω; τί ῥέξω,
ἰόν, ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα, καρδίας
σταλαγμόν, χθονὶ φθόριον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ἰῷ διακαὴς,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
ἐπάθομεν δύσοιστ', ἰὼ μέγ' ἀατοὶ
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός τ' ὀθήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τοι γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αὐχμοὺς, σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις

ἕξειν ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
γελῶμαι πολίταις;
στενάζω; τὶ ῥέξω,
ἰὸν, ἰὸν ἀντιπενθῆ μεθεῖσα, καρδίας
σταλαγμὸν, χθονὶ φθόριον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ἰῷ διακαὴς,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
ἐπάθομεν δύσοιστ', ἰὼ μέγ' ἀατοὶ
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτοῖς στήσητε δύσκηλον χόλον.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί· καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα
καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος·
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοὶ,
πολλῆς τε χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.
ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν ταδὶ,
φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα,
κατά τε γᾶν οἰχνεῖν,
φεῦ,
ἀτίετον μύσος.

πνέω τοι μένος
τὰ πάντ᾽ ἐπίκοτον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ᾽ ὑποδύεται
θυμόλεθρος ὀδύνα;
ἄϊε, μᾶτερ Νύξ.
ἀπό με γὰρ τιμᾶν ταμεῖσαν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ᾽ οὐδὲν ἦξαν δόλοι.

ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά, 881
ὡς μήποτ᾽ εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ᾽ ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἁγνὸν ἔκτισεν Πειθοῦς σέβας
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμά σοι θελκτήριον,
σὺ δ᾽ οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔτἂν δικαίως τῇδ᾽ ἐπιρρίπτοις πόλει
μῆνίν τιν᾽ ἢ κότον τιν᾽ ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν ταδί, ἀναλ.
φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα,
κατά τε γᾶν οἰχνεῖν,
φεῦ,
ἀτίετον μύσος.
πνέω τοι μένος
τὰ πάντ᾽ ἐπίκοτον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ᾽ ὑποδύεται
θυμόλεθρος ὀδύνα;
ἄϊε, μᾶτερ Νύξ.
ἀπό με γὰρ τιμᾶν ταμεῖσαν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ᾽ οὐδὲν ἦξαν δόλοι.

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ, 848

καὶ τοῦτο μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα·
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
τιμῆς τοσαύτης ἐν δίκῃ σ' αἰδουμένων,
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φὴς ἕξειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ὀξυλύσσων καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσασ' Ἄρη
ἐμφύλιον τέκῃς, πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὔλιμός περ ὤν,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνῖθος ἀπολέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, ἔντιμόν τ' ἔτην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατάρξον, οἷς ἐπικτήσῃ, φίλως.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖ' ἂν εἰκὸς μὴ κακῇ γ' ἐπισκόπῳ·

καὶ ταῦτ' ἀνέκαθεν, κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορος σπορὰ πέλοι.
στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τούτοις δικαίων τῶνδ' ἀνένθετον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. α'.
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·
ᾇτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξ ἀμβράσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις σύστ. α'.
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἀκαταγνώστως ἔλαχον διέπειν.
ὅ γε μὴν κύρσας βαρεῶν τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν
πληγαῖς βιότου περιπίπτει.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀνάγει, σιγῶν δ' ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'.

(τὰν ἐμὰν χάριν λέγω),
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς,
φυτῶν στομῶν περαίτερον τόκον,
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος δ' ἀεὶ
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, *συστ. β΄.*
οἷ δὴ 'πικρανεῖ;
μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρινὺς,
παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς οὐρανίοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ δ' ἀνθρώπων
πᾶν τέλος ἔργων συνδιαπράσσει,
τοῖς μὲν ἄδειαν, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσα.

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, *στρ. β΄.*
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κῦρος ἔχουσαι
θεαὶ θνατῶν, Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
παντᾷ τιμιώταται θεῶν.

ΑΘ. τοῖσδ' ἔτι χώρᾳ τῆμῇ προφρόνως *μεσῳδός.*
ἐπικραινομένοις
γάνυμαι· στέργω δ' ἔργματι Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσᾳ κτίσσεν ἐπῳδὰς
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαθῶν

ἐρεθίσματ' ἔριν διὰ παντός.
ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν ἀντ. β΄.
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν,
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι' ὀργὰν ποινᾶς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως·
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.
ΑΘ. ἆρα φρόνησις γλώσσης ἀγαθῆς ἀντισυστ. β΄.
ὁδὸν εὑρίσκει;
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ προσαπαντῆσον
τοῖσδε πολίταις. τάσδε γὰρ εὔφρονας
εὔφρονες αἰεὶ μέγα τιμῶντες
κατὰ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιοι
πρέψετε πάντως διάγοντες.
ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐναισιμίαισι πλούτου, στρ. γ΄.
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς, ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένου, φίλοις φίλοι, σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὐμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ ἀντισυστ. α΄.
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, θέλετ' εὐμένιδες
τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας κατέχειν,
τὸ δὲ κερδάλεον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν

ἀγαθῇ διάνοια πολίταις.

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπος διπλοΐζω, ἀντ. γ'.
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘ. αἰνῶ προθύμους τῶνδε τῶν κατευγμάτων
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμὸν, δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ὀξὺ σχοῖτ' ἂν, εὐκλεὴς λόχος
εἰ τῶνδ' . . . .
* * * * * *

παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτῶν ἐσθήμασιν.
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. α'.
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ —
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν ἀντ. α'.
τιμαῖς καὶ θυσίαις ἔχετ' αὖ περίσεπτοι.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.
ἵλαοι δὲ καὶ εὔφρονες αἰεὶ στρ. β'.
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ, κύρει δ' ἀστῶν
λαμπρῷ τερπόμεναι καθ' ὁδόν.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπονδαῖς ἐστὲ πανηθάδες οἴκων ἀντ. β'.
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς παντόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

Halle a. S., Buchdruckerei des Waisenhauses.

L. GÖLLER
BAMBERG.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Aeschylus,

Die Orestie des Aeschylus

Halle a. S. 1884

Bamberg, Staatsbibliothek -- L.gr.o.36
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11840202-3